

Թէ «խտրեցաք զարարածս Աստուծոյ հրէա-
բար, զորս նոքա աղօթիւքն սրբեն» (անդ,
554). ու մեր այդ վարմունքը նախատինք
կը համարի Աստուծոյ եկեղեցւոյն դէմ
(Ատեն. 201): — Կիլիկեցի չէր, բայց
զաղափարակից էր անոնց Չաք. Ծործո-
րեցին, որ Սիւնեաց եպիսկոպոսին խը-
տրական պահանջանաց դէմ կը կոուի,
ցուցնելով ի Ս. Գրոց՝ թէ իսկական պիղծ
բան չկայ ուտելեաց մէջ եւ ամէն պղծեալ
կրնայ սրբուիլ օրհնութեամբ. այլ պէտք
է կ'ըսէ՝ զատել միայն օգտակարը վնա-
սակարէն (Ծրծ. Գ): Այսպէս հին ու նոր
վարդապետաց տեսական անխտրութիւնը
զոր տեսանք (453), միջին դարու այդ
հայորդիքը գործնականի կը վերածէին
համարձակօրէն: Լուսոյ առջեւ մութը տա-
կաւ տեղի կու տար:

Բ. ՊՂԾԵԱԼՆԵՐ

1. — Պղծողք: — Վերոյիշեալ անա-
սունք ոչ միայն իրենք անսուրբ էին յաչս
խտրողաց, այլ իրենց պղծութիւնը կը հա-
ղորդէին նաեւ այն ամէն կերակրոց եւ